

taget at undersøge, hvilke Ændringer der maatte tiltrænges saavel paa det ene som paa det andet herhen hørende Omraade. Men forhaabentlig vil der ikke gaa lang Tid, inden Betænkningen kan foreligge, og da er det en Selvfølge, at hvis jeg fremdeles maatte have den Ære at staa i Spidsen for Indenrigsministeriet, vil der blive forelagt Rigsdagen de Forslag, som efter Betænkningen maatte siges at være tiltrængte, og i den Form, som jeg maatte anse for mest fremmende for de paagældende Sager.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har Ret i, at de faste Grænser, der er Tale om i dette Lovforslag, er noget helt andet end de faste Grænser i de to Lovforslag, jeg nævnedes før, men jeg mener, at det er noget helt andet paa den Maade, at her er det langt vanskeligere at sætte faste Grænser, end det er i de andre Lovforslag. Thi i de andre var der kun Tale om at fastsætte, for hvilke af de i de paagældende Lovforslag omhandlede Personer Staten skal betale en Del af Præmien. Der var ikke Tale om at forbyde nogen at forsikre sig indenfor de Rammer, som i det hele taget omhandles i de paagældende Lovforslag, der var kun Tale om, hvorvidt Staten skal betale en Kvotadel af Bidraget, uden Hensyn til, hvor store disse Personers aarlige Indtægter er. Her er der derimod Tale om at sætte en fast Grænse, som tilmed skal fastsættes ved Skøn. Den faste Grænse, jeg havde foreslaaet, var noget, der forelaa, thi Indtægterne var alle sammen saa høje, at de kunde kontrolleres efter Skattelisterne. Her er der Tale om en fast Grænse, som tilmed sættes efter et Skøn, og hvorefter de paagældende enten ingenting faar eller ogsaa et vist bestemt i Loven fastsat Beløb. Se, der synes jeg, Forskellen ligger, og den taler ikke til Fordel for de faste Grænser paa dette Omraade. Det har forundret mig, at de, der er ængstelige for de faste Grænser paa de to andre Omraader, hvor det maa indrømmes, at Vanskelighederne ikke er store, mener at kunne gaa med til dem her, hvor Vanskelighederne formentlig er meget større. Men jeg skal ikke opholde mig længere derved.

Jeg har glædet mig over, at baade det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) fandt, at der var noget mere Betænelighed ved de faste Transgrænser end ved det faste Beløb, for saa vidt angaar Børneunderstøttelsernes Størrelse. Jeg tror ogsaa, jeg sagde før, — ellers var det en Forglemmelse —, at min

Betænelighed ved det faste Beløb for hvert Barn var langt mindre, end naar Talen er om at fastsætte Transgrænser. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, at det frie Skøn — der, som det ærede Medlem rigtig sagde, i Virkeligheden er et vilkaarligt Skøn — bibeholdes jo lige saa fuldt efter Landstingets Affattelse som efter det af Folketinget vedtagne. Man har blot lagt det et andet Sted. Medens man efter Folketingets Vedtagelse havde det frie Skøn paa den Maade, at man sagde: Samtlige Forhold, baade Enkens Helbreds-tilstand, hendes Alder, som det udtrykkelig er i Forslaget, hendes Formueforhold tages med i Betragtning ved Skønnet, har man nu sagt: Nej, Skønnet angaar alene, om hun er over eller under en bestemt Indtægtsgrænse. Men det er et Skøn. Saa snart man skønner, at hun er over Grænsen, faar hun ingenting, og det frie Skøn og den Vilkaarlighed, som der kan være Tale om, synes jeg lige saa fuldt er til Stede paa den ene Maade som paa den anden. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds sagde, at der maaske var mere Spore til Selvhjælp i de faste Takster, gør jeg opmærksom paa, at denne Spore til Selvhjælp er jo akkurat lige saa stor efter det af Folketinget vedtagne, thi der ved den paagældende lige saa fuldt, at det Beløb, som er blevet fastsat for hvert Barn, beholder hun, hvis ikke væsentlige Forandringer indtræder i hendes Formue- og Indtægtsforhold. Hun ved altsaa, at om ogsaa hun tjener et hundrede Kroner i et Aar, er der ikke Tale om at nedsætte Bidraget. Noget andet er, dersom hun arver en hel Masse Penge eller vinder det store Lod i Lotteriet, som jeg talte om før; saa vilde vel heller ikke en Gang Enken selv finde det urimeligt, at man sagde: Nu hører Bidraget op. Men Lysten til selv at tjene noget vil efter Folketingets Vedtagelse være lige saa stor, thi det er lige saa fast et Bidrag. Det er ikke slaaet fast, at det skal være det samme Bidrag uden Hensyn til Enkens Stilling, men det, som en Gang er fastsat, er lige saa fast efter Folketingets Vedtagelse som efter Landstingets.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) var, som jeg for Resten ventede, mere enig i det af Folketinget vedtagne end i det, som nu foreligger fra Landstinget, og det kan jeg kun glæde mig over og takke det ærede Medlem for. Det ærede Medlem mente, at der i § 9 var en Bestemmelse, som var